

som Venstre og De Konservative har med CO₂-afgifterne, for Venstre og De Konservative er fuldstændig enige i EU's energipolitik, hvor man jo betragter det som én stor boble, og så kan man handle med forureningen inden for boblen.

Det er vanskeligt at forstå, at man på den ene side taler aktivt for det – det gør vores miljøministre på Kyotomødet – og så på den anden side står her i Folketingssalen og argumenterer med Venstre og De Konservative, som gerne vil have knæsat et princip om, at man bør handle med forureningen. Efter min opfattelse har regeringen betrådt en utrolig farlig sti, når det drejer sig om at fastholde en CO₂-reduktion, hvor man ikke kan handle med kvoterne på tværs af landegrænserne.

Jeg håber, at regeringen kommer på andre tanker, og min reaktion på debatten i dag er, at vi rejser en forespørgselsdebat for at få afklaret, hvordan selve opfølgningen af Kyotomødet egentlig vil være. Når det kommer til stykket, hvad mener regeringen så egentlig med sin afstandtagen fra, at man kan handle med forureningen?

Anni Svanholt (SF):

SF er imod B 41 og imod joint implementation. Den tankegang, der ligger bag det, der er fremsat her, er jo, at de rige lande, som frådser i energi, skal kunne købe sig aflad i de fattige lande, og den tankegang tager vi stærkt afstand fra.

Vi mener naturligvis, at vi også i Danmark har en særlig forpligtelse til at bringe vores energiforbrug og dermed CO₂-udslippet ned. Vi støtter naturligvis, at der foretages energiinvesteringer i Østeuropa, men det må under ingen omstændigheder kunne godskrives og modregnes i det danske regnskab. Vi må klare vores egen forpligtelse.

Jeg mener også, at det er helt nødvendigt, at industrien bliver ansporet, at der bliver lagt et pres på den i form af CO₂-afgifter, så industrien hele tiden anstrenger sig for at producere med mindst mulig energi og færrest mulige ressourcer. De borgerlige mener åbenbart, at man kan se helt bort fra det, og at man bare skal kunne handle med kvoter og købe aflad. Den tankegang er vi meget stærkt imod.

Jeg bliver ærlig talt lidt bekymret, når jeg dels hører, at resultatet i Kyoto går stærkt imod den tankegang, dels at også regeringen egentlig går ind for joint implementation, bare det foregår

på en ordentlig måde. Hvad er det så, regeringen forestiller sig?

Jeg synes, det kunne være rart at få at vide og få slået fast i dag, at regeringen i hvert fald ikke på nogen måde agter at modregne det, der allerede er foretaget af støtte og investeringer i Østeuropa. Jeg håber da, at ministeren kan bekræfte, at det agter man i hvert fald ikke, og at man fortsat agter at forfølge den holdning og lægge den ihærdighed for dagen, som blev vist i Kyoto, ved også at modarbejde joint implementation og omsættelige CO₂-kvoter. Jeg synes, det er nødvendigt at få præciseret, at det fortsat er regeringens politik.

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

For at gøre det ganske klart: Vi mener, at vi skal gøre noget først og fremmest i vores eget land, og at andre lande, som er i en tilsvarende eller i en værre situation end Danmark, skal gøre noget i deres lande. Der er et andet gammelt, godt dansk udtryk: at feje for egen dør. Det lyder ligefrem miljørigtigt: at feje for egen dør. Hvis jeg var Venstre og De Konservative, hr. Schmidt og hr. Langkilde, så tror jeg, at jeg ville tage det udtryk at feje for egen dør til mig. Nå, men jeg kom kun op for at svare fru Anni Svanholt.

Lad mig give fru Anni Svanholt et eksempel på, hvor joint implementation kan være fornuftigt: Indtil videre er det jo kun tilladt mellem Anneks 1-lande, dvs. mellem udviklede lande, og det har jeg været positiv over for. F.eks. mener jeg, at der er store fælles miljøfordele ved en koordineret vind-, vand- og elproduktion mellem Norge og Danmark. Det er der ingen, der får kredit for, selv om det reelt fører til en nedsættelse af CO₂-udslippet, hvis det gøres rigtigt. Norge og Danmark kunne i fællesskab udbygge det og i fællesskab tage kreditten for det. Det er jo et eksempel på joint implementation, som uden videre kan være fornuftig, og som jeg tror fru Svanholt vil hilse velkommen.

Jeg har været den stærkeste og mest indædte modstander i alle internationale fora af den svindel, der lægges op til, når det drejer sig om overopvarmet luft, varm luft og tropisk luft, og når det drejer sig om fup joint implementation, men jeg har altid været tilhænger af internationalt samarbejde, og kan det ske på en ordentlig måde som i det eksempel fra Norge, som jeg